Ти тілом читала вірші мої –
Худенька, немов весна,
Ті, що від світу в жилах таїв,
Наче ковток вина.

У божевільно-блаженну ніч
Падала в прірву слів,
Бо відчувала
(А може, й ні…)
Як я тебе любив.

Сонна, мов сонях, була мені
В танці душі, десь там…
Де я для інших віддаленів
За горизонту шрам.

Там, де так холодно
Аж-аж-аж,
Аж закипа вино…
Ми шепотітимем "Отче наш" –
І закипить воно,
Ніжне й безумне,
Як і любов,
Задля якої був.

Ти тілом читала знову і знов
Те, що я серцем чув.